

شروعت سندگلچی

رجال صدقوا ما عاهدو الله فمثیم من قضی نحبه و
مثیم ینظر « مرد امن که پیمان خود را با خدای خویش
براستی انجام رسانده اند پاره از آنان در گذشته اند و برخی
دیگر در انتظارند . » **قرآن مجید**

قباها ، لباده ها ، آستین های دراز ،
پیراهن ها و تنبان ها همه یک نواخت شد و
با صلح آن روز همه افراد کشور متعدد
الشكل شدند .

توده مردم خواندن و نوشتن را
استقبال کردند و عادت به طالمه پیدا شد ،
مطبوعات داخلی و خارجی بیشتر به بازار
آمد ، همانجاور که بساط خان خانی و
اشرافیت مقدماتش برچیده می شد ، بساط
عوام فربیی هم از رو ناق افتاد و چشم و گوش
مردم باز گشت .

واعظان و سخنسرایان مذهبی هم
روش خود را بنا به مقتضیات روز تطبیق
کردند ، از مزایای اسلام و معارف دینی به
سبک روز سخن گفتند ، شیخ غلام رضا طبسی ،
شمس گیلانی ، سید یحیی یزدی ، کمال
سیزوواری ، صدر اصفهانی ، حاج میرزا

در عصر رضا شاه کبیر در راه تقدیم و
پیشرفت عمران و آبادی قدم های برداشته
شد ، تأسیس دستان ها ، دیستان ها ،
انتشار مطبوعات مردم را بسوی تمدن فرنگی
بیشتر متوجه ساخت ، اعزام محصل به
فرنگ از گام های برجسته بود ، از هر شهر
کوچک و بزرگ که نونهالان و دانشجویان
در راه تحصیلات عالی شتافتند .
بیشتر جوانان بسوی فرهنگ نوین
گام برداشتند ، اندیشه ها و قدم ها در راه
سخنان نو و آراء نازه میرفت . لقب ها ،
عنوان های کهن برچیده شد ، دستانهای
دنگارنگ ، شال کمرهای گوناگون ،
عباهای زربفت ، خاچیه های نجفی بسیار
اعلاه و نائینی را برچیدند ، کمتر کسی آن
عباه را بدوش کشید ، کلاه های جورا جور
تبديل به کلاه پهلوی و بعد به شاپو گردید ،

۷- مدرسه سپهسالار جدید و چند مدرسه دیگر ... مدرسان و استادان و محصلین آن بکجا رفته و چه شدند ؟
 دانشپژوهان و نوجوانان روشن فکرها چه جستجو کردند کمتر عالم روحانی مطابق ذوق و سلیقه و فهم خود یافتند ؛ به زبان حال از یکدیگر پرسیدند در انقراض قاجاریه وسر آغاز سلطنت پهلوی آن همه دستار - پندها و عالم نمایان بکجا رفته ؟ نه مگر در هر کوی و بر زن ، هر روستا و شهری چند عالم جامع شرایط بود ، گویند بیشتر شان صاحب نظر و فتو و جامع معقول و منقول بودند ، کجا رفته آن عالمان دین ؟ در هر شهر یا استانی در این مورد باید جدا گانه سخن گفت .
 اوضاع و احوال عصر پهلوی را درست تجزیه و تحلیل نمود ، چه روزگار مذهبی در مشهد و قم غیر از گیلان بود ، بحث ما در این گفتار درباره تهران و قهرمانان مذهبی آن است ، آری تنی چند از علمای روشن فکر در تهران بودند . ولی انگشت شمار . چه با تحول بزرگی که فراهم گشت و دوره قاجاریه بسیار آمد و نوبت بر هبری رضا شاه کبیر دسید بیشتر بساط کهنه را بر چیدند و مردم بسوی راه نوین و اندیشه نو رفته و کمتر متوجه مسائل دینی شدند . معلوم است در هر جنبش اجتماعی و سیاسی و تغییر و تغییم بسیاری از راه و روشها

محمد واعظ همدانی ، حاج میرزا عبدالله صبوحی و تنی چند از خطبای بنام آن عصر در مجالس و محافل شنوندگان را مسحور بیانات شیوای خود می کردند ولی گفتار نز و دلنشین اهل منیر تیپ جوان و روشن . فکر راضی نمی شد ا نوجوانان و فضلا به مسائل علمی و اجتماعی تازه ای بر خوردهند مشکلات تازه مذهبی پدید آمد ، می خواستند عالم روحانی با ایشان در بحث و انتقاد شرکت کنند ، کفریات تازه ای که خوانده و یا شنیده بودند آرزو داشتند در نزد عالمی مطرح کنند و آزادانه سخن گویند و پاسخ درست و منطقی شنوند .

چه از قدیم گفته اند ، نقل کفر ، کفر نیست تازه جوانانی که در دین و مذهب داشتند ، در دل مسلمان بودند و در خانواده مذهبی و اخلاقی پرورش یافته بودند در آن اوضاع و احوال نداشتند به کجا روند ؟ به نزد کدام دانشمند روحانی صحبت دارند در آن زمان در تهران مدارس قدیمه اسلامی عبارت بود از :

- ۱- مدرسه خان مروی .
- ۲- مدرسه سپهسالار قدیم .
- ۳- مدرسه محمدیه .
- ۴- مدرسه آقا شیخ هادی .
- ۵- مدرسه عمار باشی .
- ۶- مدرسه فیروزآبادی .

شخصیت‌های علمی و روحانی طراز اول و دوم، لیاس متحده الشکل بساطشان را سرو سورت دیگری داد و همه بسوی تمدن جدید روان شدند.

در این هنگامه نوجوانان و دانش - پژوهان که تربیت خانوادگی مذهبی داشتند گم شده خود را می‌خواستند و در پی آن شدند که با کدام روحانی روشنفکر به صحبت پردازند و دردهای درونی و دینی را با کدام یک از دانشمندان در میان گذارند فضلاً و دانشمندانی که داعیه اصلاح داشتند و خواستند مردم را به تجدد و اسلام رهبری کنند تقریباً فاقد نقش شخصیت بودند یا شرایط محیط حور نمی‌شد ، اجتماع هم آنان را کمتر پذیرفت . ولی از همه با شهامت‌تر و جسور‌تر «شريعه سنگلچی » بود که هفتادی یاک شب در مسجد سنگلچ به منبر می‌رفت و صحبت می‌کرد ، وعظ و خطاب او در حقیقت درس بود نسخه‌رانی و نه بیانات احساساتی ، شنوندگانش گفخار وی را سرسی نمی‌پنداشتند که از این گوش بشنوند و از آن گوش بدرکنند ، چه او بسیاری از مسائل علمی و روانشناسی اسلام را تجزیه و تحلیل می‌کرد و شنوندگان مجلس را به حقایق دینی آشنا می‌ساخت ، خلاصه مطالعات هفتگی خود را بصورت وعظ منبری ایراد می‌کرد . دانشجویان ، فضلاً ، ادبی و نویسنده‌گانی که می‌خواستند از معارف اسلامی بهره‌مند شوند به مسجد سنگلچ می‌شتابند و از بیانات او بهره می‌بردند .

باساحبیان خورد می‌شوند و از میان می‌رووند از این جهت در عصر پهلوی اندیشه‌ها کارها ، تشکیلات روزبروز تازه‌تر شد ، بساط کفنه و فرسوده بر طبق ناموس و جبر زمان بهم ریخت .

مردم روشنفکر و اصلاح طلب پیروی دودمان پهلوی شدند واژدی و جان خواستند که اوضاع و احوال کشور روز بروز بهتر شود ، در این صورت خوداک روحی و مذهبی مردم‌چه بود ؟ گروهی از روحانیان فاضل در دادگستری و تبت استفاده استخدام شدند از جمله شادروان شیخ محمد حسین مجتهد یزدی بود که از طراز اول علماء بشمار میرفت ، در انقراف قاجاریه و تأسیس سلطنت پهلوی نقش مؤثر داشت ، گویند در تمام مدت خدمت دردادگستری حقوقی از دولت نگرفت . همه حقوق را به شیر و خورشید سرخ واگذار کرد ، واز مؤسیین اولیه تشکیلات شیر و خورشید بود ، این عالم روحانی و وارسته مورد توجه مخصوص رضا شاه کبیر و طیقه روشنفکر بود (۱) . گروهی از فنایی روحانی هم بدشعل شریف معلمی پرداختند ، تأسیس دفاتر اسناد رسمی دیگر مجال فعالیت بر روحانیان نداد و تقریباً در خانه‌شان بسته شد چون مورد نیاز جامعه نبودند مگر تئیین چند از

۱- برای اطلاع از شخصیت علمی او نگاه کنید به کتب تاریخ روابط ایران و عراق ، تألیف مرتضی مدرسی چهاردهی از انتشارات کتابخانه شیخ فروغی تهران .

یک باره از پرده حجاب شرم و خاموشی بدر آمدند، نوبت آزادی افکار و عقاید گشت، کیست که پاسخ درست و علمی گوید؟ در این اوضاع و احوال «شريعت» یکی از روحانیانی بود که بنامیک روحانی آراء و عقاید مذهبی شد، بنامیک روحانی اسلام در فرش «الله‌الله و محمد رسول الله» را با هنر درآورد. آری اومجاهد دین بود با حسن سلوک و ادب مانند یک پدر روحانی، دانشمند باوقار، فروتن نو- جوانان را پذیرفت، نخست ایرادات را می‌شنبید، آرام آرام سخنان طرف را تجزیه و تحلیل می‌کرد، بجای تندخویی، پر خاش گوئی، کینه‌توزی لبخند می‌زدتا در چند جلسه دانش پژوه از خدا بنگشته را بسوی اسلام رهبری می‌نمود، راه‌خدا- شناسی و مسلمانی را بوى می‌آموخت، دوباره او را از حالت ارتقاد و کفر باز- گشت به اسلام میداد و در چرگه مسلمانان وارد می‌ساخت.

با رفتار پسندیده و عالمانه او گروهی نوجوانان و روشنفکران راه مسجد را پیش گرفتند و بجای اندیشه‌ها و افکار مادی گری از قرآن مجید و فرهنگ اسلامی صحبت می‌داشتند و شیفتہ دیانت و راه توحید گشتند.

بسیاری از نوجوانان که رنگ‌امسجد و نماز را هر گز ندیده بودند و توجهی بدحقایق دین و مذهب نداشتند در اثر آمیزش با شريعت و آموذش او آشنا به اسلام و قرآن مجید شدند و خانواده با تقوائی را تشکیل دادند و از حالت بی- مبالاتی، بی‌قیدی و لاابالی گری بیرون آمدند و آدم شدند.

خدایش رحمت کناد روحانی بلند نظری بود. (ادامدادار)

کارگر، کاسب، بازرگان، معلم، دانشجو، نماینده مجلس، روزنامه‌نگار، واعظ درپای مبلغ وی می‌نشست. برداشت سخن چنان بود که هر کس بفرآخور فهم «دانش، ذوق خود مطلبی می‌فهمید، گروهی هم گفتارش را نوشت» و دفترها تألیف و تدوین کردند، چون سخنان شريعت درس تفسیر، اخلاق، عقاید، ملل و تحمل بود همه مستمعین از برنا و پیر از گفتارشیوا و عالمانه وی بهره می‌بردند.

شاردوان حسین مطیعی صاحب و مدیر نامه هفتگی «کانون شعراء» چاپ تهران که از نیکان بود بخشی از گفتار «شريعت» را در نامه ادبی خود بصورت پاپورقی چاپ و منتشر کرد چون خواستار داشت و دانش پژوهان طالب بودند.

جوانان درس خوانده و متقدم‌گامی که گروهی از شیوه‌های مادی گرایاندیشه‌شان را متزلزل ساخت بسوی او می‌رفتند، ایرادها را تشریح می‌کردند، خلجان‌های روانی را بروز می‌دادند، آنگاه بی‌مهابا همی گفتند، با این مقدمات خدا نیست. انسان از تبار میمون است هر چه هست از خاصیت پیامبران برای دوره خودشان خوب بودند. ماده است دوره تاریکی بس آمد و اینک «عصر طلائی» است! حج فستیوال اغیانه است. پیامبران مردان هوشمندی بودند. هر زمان یک قانون و احکامی بنا به مقتضیات لازم دارد. به گواهی تاریخ بشر بیچاره است، گرفتار خرسوارانی شد که خودشان را نایقه پنداشتند و گروهی آن را قبول کردند و مدها این گونه سخنان گفتند، چون این حرفها تازه مدد شده بود، کیست که پاسخ علمی این گونه تردیدهارا گوید؟ در اثر انقرافی قاجاریه نوجوانان